

't Bakkes

Vreuger biej jieëder boerderiej
woar bienoa ee bakkes biej.

Neet draa vas, dat is toch kloar,
gedoa vuur 't brandjgevoar.

Achtera in 't bakkes woar de oave,
diek besjmieërd mit leem va boave,
om de hèts van de oave bènne,
lang vas houte te kènne.

Ene oave boewe woar een kuns,
dat koosj neet jieëdere kluns.
Doa woare nog metselaesj diej neet woste
woeë ze mit beginne moste.

Sjanse diej nuuëdig woare vuur de bak,
woeërte in de wèntjer gemak.
Va beum en sjtruuk 't sjnijhoot
woar vuur de sjanse good.

Mit sjtoake woar 't ene weet,
wiejnieë is de oave heet.
De sjteuëker zoog dat wiej vazelf
aa de sjteekluur van 't gewelf.

Woar hae heet genog, de oave,
effe poetse en 't broeëd i gesjoave.
Dat moosj 't langste sjtoa.
Later woeërt de vla och drin gedoa.

Es dan alles good woar doeërgebakke,
Koosj me 't weer droeet goa pakke.
Mer 't moos da effe blieve sjtoa,
vuurdat 't noa bènne woeërt gedoa.